

άσημεα ἢ, *Λεξ. Δημητρ.* (λ. *άσημοχόρτι*).

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άσήμι* καὶ τῆς καταλ. -*εα*.

Πόα τραχύφυλλος φυομένη πλησίον ὑδάτων τῆς ὁποίας τὰ φύλλα ξηρά χρησιμεύουν διὰ τὴν διὰ τριβῆς ἀναστύλ-
βωσιν ἀργυρῶν σκευῶν.

άσημείωτος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. καὶ δημῶδ. ἐνιαχ.
άσημείωτος Εὐβ. (Κονίστρ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άσημείωτος*.

1) Ὁ μὴ σημειωθείς λόγ. σύνηθ.: *Ἀφῆσα τὰ ἔξοδα
άσημείωτα καὶ τώρα δὲν τὰ θυμοῦμαι.* 2) Ὁ μὴ ἔχων
σωματικὸν ἐλάττωμα, ἀρτιμελής *Λεξ. Πρω.*: *Τὸν κακὸν τὸν
ἄνθρωπο ὁ Θεὸς δὲν τὸν ἀφίνει άσημείωτο.* Συνών. *άση-*
μάδευτος 1 β, ἀντίθ. *σημειωμένος* (ιδ. *σημειώνω*).

άσημένιος ἐπίθ. κοιν. *άσημένιο* Ἀπουλ. *άσημένιε*
Τσακων. *άσ'μένιος* Σκυρ. *άσημένιους* Θράκ. (Ἀδρια-
νούπ.) Μακεδ. (Σιάτ.) *άσ'μένιους* Θεσσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.)
Μακεδ. (Βελβ. Σιάτ.) *άσ'μένιους* βόρ. ιδιώμ. *άδ'μένιους*
Θεσσ. κ.ά. *άσ'μένιους* Θράκ. *άσ'μέριους* Στερελλ. (Αἰ-
τωλ.) *άδ'μέριους* Θεσσ. *άσουμένιος* Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.)
άσημένος Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) *άση-*
μένος Α.Ρουμελ. (Καρ.) Κάρπ. Κύπρ. Κῶς Μεγίστ. Πόντ.
(Κοτύωρ.) Ρόδ. Σύμ. *άσ-σημένος* Χίος (Πυργ.) *άσημένους*
Λυκ. (Λιβύσσ. Μάκρ.) *άσημένες* Πόντ. (Σάντ. Τραπ.
Χαλδ.) *άτσημένιος* Χίος (Καρδάμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άσήμι* καὶ τῆς καταλ. -*εγιος*. Ἰδ. ΓΧα-
τζιδ. ΜΝΕ 2, 118. Ἡ λ. παρὰ Δουκ. Ὁ τύπ. *άσημένος*
καὶ μεσν. Ἰδ. Μαχαιρ. 1, 76 (ἐκδ. R Dawkins) «εἶχαν ποί-
σειν τὰ καρτζά άσημένα».

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ ἐξ ἀργύρου κατεσκευασμένος,
ἀργυροῦς ἐνθ' ἄν.: *Ἀσημένιος δίσκος.* *Ἀσημένια ἄλυσίδα.*
Ἀσημένιο κουμπι-ποτήρι-ρολόι κττ. *Ἀσημένια ποτήρια-μαχαί-
ρια* κττ. κοιν. *Ἀσημένη ζωσι* Καρ. *Ἀσημένεν καυκίν* Τραπ.
Ἀσημένο Παναῖα Κοτύωρ. *Ἀσημένιο δαχτυλίδ'* Ὁφ. || Φρ.
Τρώει μ' άσημένια κοντάλια (εἶναι πλούσιος) Ἀθήν. *Τ'ν ἔκαμι
άσ'μένια τῇ δ'λειά* (ἐκέρδισε τὴν ὑπόθεσιν ἀφοῦ ἐξώδευσε
πολλὰ εἰς δικαστικά καὶ εἰς δῶρα) Βογατσ. || Γνωμ. *Ἡ
ποππαδικὴ εἶνιν άσημένη βρύσι* Λιβύσσ. || Ἀσμ.

Ἡ μοῖρα ποῦ σ' ἐμοίρανε ἀδράχτια εἶχε άσημένα
Πελοπν.

Τὴν Παναγιά τὴν ἔταξα καντήλιν άσημένο
νὰ φέρῃ τὸν πατέρα μου, γιατί τὸν ἀναμένω

Μεγίστ.

Κι τοῦ σπαθι τοῦ διμισκι μὶ ν άσημέι' τῇ χούφτα
(ν=τὴν) Σιάτ.

Κι τὰ σιφανουδέματα, | ὦχου, Χριστέ μ' ἀπόθана,
ἄχ, κ' ἱκεῖνα άσημένα, | πάλ' ἀλλοίμουνον σὶ μένα

Ἀδριανούπ.

Βάνει κατάρτια δρούτζινα, ἀδένες άσουμένες
Σωζόπ. Ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀσημένιος* καὶ κύρ. ὄν. Κύθν. κ.ά. καὶ
θηλ. *Ἀσημένια* πολλαχ. *Μένια* Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Συνών.
ἀνάργυρος (Π), *ἀργυρένιος*, *ἀργύρεινος*, *ἀργυρί-*
τικός, *ἀργυρὸς* 1, *άσημίτικός*, *άσημός*. 2) Ὁ
οἶονεὶ ἀργυροῦς, ὁ τὸ χρῶμα ἀργύρου ἔχων σύνηθ.: *Ἀση-*
μένια θάλασσα. *Ἀσημένα* μαλλιά σύνηθ. || Ἀσμ.

Ἐχασα τὸ λαγαρνί, | ποῦ 'χε τὸ χρυσὸ μαλλί,
τ' άσημένιο κέρατο

ἀγν. τόπ. 3) Μεταφ. ἀγαθός, ἐπὶ ἀνθρώπου Στερελλ.
(Αἰτωλ.): *Εἶνι ἄνθρωπους άσ'μέριους.*

Β) Οὐδ. οὐσ. 1) Ἀργυροῦν νόμισμα Πελοπν. (Βούρ-
βουρ. Λάστ.) Σκυρ. 2) Ρωσικὸν ρούβλιον Πόντ. (Κερασ.
Σάντ. Χαλδ.) 3) Ὑφασμα ἐκ βομβυκίου λευκανθέντος
(διὰ τὸ ἀργυρίζον χρῶμα) Κῶς.

άσήμι τό, *άσήμιν* Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κε-
ρασ. Οἶν. Τραπ.) *άσήμι* κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καππ. (Σίλατ.
Σινασσ.) *άσ-σήμι* Χίος (Καμπιά) *άτσήμι* Χίος (Ἅγιος
Γεώργ. κ.ά.) *άσήνι* Τσακων. *άδήμι* Καππ. *άισήμι* Βιθυν.
άσήμ' Εὐβ. (Στρόπον.) Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ.) *άσήμ'* βόρ.
ιδιώμ. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.)
άδῆμ' Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. *άσήμιον*, ὁ ἐκ τοῦ μεταγν. *άση-*
μον. Καὶ οἱ τύπ. *άσήμιν* καὶ *άσήμι* μεσν. Περὶ τῆς λ. ιδ.
ΜΣτεφανίδ. ἐν Ἀθηνᾶ 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 77.

1) Τὸ μέταλλον ἀργυρὸς κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καππ.
(Ἀνακ. Ἀραβάν. Σίλατ. Σινασσ. κ.ά.) Πόντ. (Κερασ. Κο-
τύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.:
Ἀσήμι νὰ πρίνης, χῶμα νὰ γένεται! (ἀρὰ) Πελοπν. (Λακων.)
|| Φρ. *Ἀσήμιν καὶ μάλαμαν παιδὶν ἐνι* (πολὺ καλὸ) Κερασ.
|| Ἀσμ.

Ἐνας τοῦ πάει μάλαμα κι ἄλλος τοῦ πάει άσήμι,
ὁ τρίτος ὁ μικρότερος τοῦ πάει τὸ γαιτάνι

Βιθυν.

Τ' ἀμμάθια σου 'ναι δγὸ λογιῶ άσήμι καὶ χρυσάφι,
σφάζου γαρδιές, παίρνουν ψυχές, δὲ γάνουνε νισάφι,

Κρήτ.

Ἀσπρον ἐν' τὸ χαρτί τσ' ἄσπρο τὸ χιόνι
ἄσπρο τσαὶ τὸ χαλάζι τσ' ἄσπροι οἱ κρίνοι
ἄσπρο τὸ σφόντυλό σου τσ' οἱ βραχιόνιοι,
'ς τὸ πέτ-το σου βαστᾶ δγὸ μῆλα άσήμι

Ἀπουλ. (Στερνάτ.) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἀνδρ. Κρήτ. β)

Τὸ ἀργυροῦν χρῶμα ΚΠαλαμ. Καημοὶ λιμνοθάλ. 104:
Ποίημ.

Ρούγα πλατειά, ἀποπάνω τους πατήστε
πρὸς τῆς μεγάλης θάλασσας τ' άσήμια.

2) Πληθ., ἀργυρᾶ κοσμήματα Ἀνδρ. Πελοπν. (Σου-
δεν.) κ.ά.: Ἀσμ.

Νὰ μπῇ ὁ νγὸς μὲ τ' ἄρματα κ' ἡ νγὰ μὲ τὰ άσήμια
Ἀνδρ.

— *Νύφη, βροντᾶν τ' άσήμια σου καὶ μᾶς ἀκούει ὁ Χάρως!*
— *Ἐγὼ τ' άσήμια τὰ πετάω, | τοῖς ἀλλαξίξ τοῖς βγάνω*

Σουδεν.

Βαροῦν τ' άσήμια 'ς τὰ βυζιά καὶ τὰ κομπιά 'ς τὰ στήθη
ἀγν. τόπ. 3) Ἀργυροῦν νόμισμα Ἡπ. (Ζαγόρ.) Πελοπν.
(Κόκκιν. κ.ά.): *Νὰ ἰδοῦμε ποιὸς θὰ βρῇ τ' άσήμι ἐφέτο, ποιὸς*
θὰ 'ν' ὁ τυχερὸς (ἐνν. τὸ ἀργυροῦν νόμισμα τῆς νυφοκου-
λούρας) Κόκκιν. || Ἀσμ.

Ἐχει τοῦ βιὸ ἀμέτρητον, άσήμι κι λουγάρι

Ζαγόρ.

Δὲ θέλω 'γὼ τ' άσήμια σας μὴδὲ τὸ μάλαμά σας
Πελοπν. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.) Α 1870
«γιατὶ γυρέψειν ἤθελε άσήμι γῇ τορνέσα». Συνών. *άση-*
μοπαράς. 4) Ἐπιθετικ., ἀργυροῦς Θήρ. (Οἶα): Ἀσμ.

Μαλαματένιε μου σταυρὲ κι άσήμι δαχτυλίδι
ὥς πότε θὰ μοῦ κρύβεσαι μέσ' 'ς τὸ πορταλαμίδι;

άσημικὸ τό, *άσημικόν* Πόντ. (Κερασ. Σάντ. κ.ά.)
άσημικὸ κοιν. *άσημ'κὸ* βόρ. ιδιώμ. *σημ'κὸ* Μακεδ.
(Βλάστ.) Πληθ. *άσημικά* Τσακων.

Τὸ μεσν. οὐσ. *άσημικό*. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ.
Ἐπετ. Πανεπ. 13 (1916/7) 204. Ἡ λ. καὶ ἐν χειρογράφῳ
σημειώματι τοῦ ἔτους 1406. Ἰδ. Byzant. Zeitschr. 6, 545
«εἶτε άσημικά καὶ λαμπριάτικα».

Καθ' ἐνίκ. περιληπτικῶς ἢ κατὰ πληθ., τὰ ἀργυρᾶ κο-
σμήματα ἢ σκευὴ ἐνθ' ἄν.: *Τ' άσημικό της δὲ λέγεται. Κλη-*
ρονόμησε πολλὰ άσημικά. Πούλησε τ' άσημικά του κοιν. Ἐχ'
τ' άσημ'κὸ μὶ τοῦ καντάρ Στερελλ. (Ἀράχ.) || Ἀσμ.

*Ανοιξε τὴ γαστέλλα μου τὴ μαυραραχνιασμένη
καὶ δῶσ' τ' οὐλα τὰ ροῦχα σου κι οὐλα τ' ἀσημικά σου
Κρήτ. (Βιάνν.) — Ποίημ.

*Ἦρθε ἀπ' τὴν Πόλι νεὸς πρᾶματεντῆς
μὲ δαλεχτὴ πρᾶμάτεια | μ' ἀσημικά καὶ χρυσικά
καὶ μὲ γλυκὰ καὶ μαῦρα μάτια

ΙΓρυπάρ. ἐν Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. 66.

ἀσημῖς ἐπίθ. Λεξ. Πρω. Δημητρ. ἀσημῖος Λεξ. Βλαστ. 347. Οὐδ. ἀσημὶ σύννηθ.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσῆμι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίς.
*Ὁ ἔχων ἀργυροῦν χρῶμα σύννηθ.: Χρῶμα ἀσημί. *Ἀση-
μὶ καππέλλο - φόρεμα σύννηθ. Φύλλα ἀσημιά ΑΚαμπάν. ἐν
Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. 131. Πῆγαν 'ς τὴ χάρι της σωρὸ τ' ἀση-
μιά τάματα Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.

Φουστανελλίτσα φόρας ζυγισμένη
καὶ κάλτσες καὶ τσαρούχια φουντωτά,
παραγγελιά ἀπ' τὰ Γιάννενα φερμένη,
γαντζούδια Πρεβεζάνικα, ἀσημιά
ΜΜαλακάς. ἐν Ἀνθολ. Ἡ' Αποστολίδ. 221.

ἀσημίτικος ἐπίθ. *Ἡπ. Κάρε. Χηλ. Χίος — Λεξ. Βλαστ. 347 ἀσημίτικος Χίος (Καρδάμ.) ἀσημίδικος Χίος (Δαφν.) ἀσημητικός Πελοπν.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσῆμι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτι-
κος. *Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

*Ἀργυροῦς ἐνθ' ἄν.: Φούντα ἀσημίτικη Κάρε. Κούππα
ἀσημίτικη Χίος Λαχτυλίδια ἀσημίτικα αὐτόθ. || *Ἀσμ.

Νὰ χτίσουν ἀργυρὸ λουτρὸ | μὲ σιντριβόλια δεκοχτῶ
μὲ γοῦρνες ἀσημίτικες, | ὁμορφες καὶ ζαρίφικες
Χηλ.

Βέργα μου -ν- ἀσημίτικη, σπαθὶ μου διαμαντένιο
*Ἡπ.

Καλῶς το τὸ σεντούκι μου τ' ἀσημοκλειδωμένο,
πῶς τ' ἄφηκ' ἀσημιτικό, τό 'βρα μαλαματένιο
Πελοπν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀσημένιος Α 1.

ἀσημο - σύννηθ.

Θέμα τοῦ οὐσ. ἀσῆμι.

Συντίθεται ὡς α' συνθετ. συνήθως ἐν τῇ ποιήσει 1)
Μετ' οὐσιαστικῶν πρὸς δήλωσιν α) *Ὅτι εἶναι τι ἐξ ἀρ-
γύρου κατεσκευασμένον, οἶον: ἀσημάγκιστρο, ἀσημόβολο,
ἀσημόζωνη, ἀσημοθήκαρο, ἀσημόκλειδο, ἀσημοκούδονο, ἀση-
μόπαιδο, ἀσημοπαρᾶς, ἀσημοποκάμισο, ἀσημόσουμα, ἀσημότελο
κττ. β) *Ὅτι εἶναι τι δι' ἀργύρου κεκοσμημένον, οἶον:
ἀσημοκουμπούρα, ἀσημομάχαιρο, ἀσημομαχραμᾶς, ἀσημόσπα-
θο, ἀσημοτραχηλιά κττ. γ) *Ὅτι ἔχει τι χρῶμα ἀργυροῦν,
οἶον: ἀσημόλευκα, ἀσημομέταξο, ἀσημομπογιά, ἀσημόσκοι,
ἀσημοφέγγαρο κττ. δ) *Ὅτι ἔχει τι σχέσιν πρὸς τὸν ἀργυ-
ρον, οἶον: ἀσημόνερο, ἀσημόσκοι κττ. 2) Μετ' οὐσιαστι-
κῶν πρὸς σχηματισμὸν ἐπιθέτων δηλούντων τὸν ἔχοντα
ἀργυροῦν ἢ ἀργυρόχρουν τὸ ὑπὸ τοῦ β' συνθετικοῦ σημαι-
νόμενον, οἶον: ἀσημόθωρος, ἀσημομάνικος, ἀσημοπρόσωπος,
ἀσημόστηθος - ἀσημοστήθω κττ. 3) Μετ' ἐπιθέτων πρὸς
δήλωσιν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ β' συνθετικοῦ σημαινόμενον γίνε-
ται δι' ἀργύρου ἢ ἀργυροῦ ἀντικειμένου, οἶον: ἀσημοβουλ-
λωμένος, ἀσημογανωμένος, ἀσημοζυμωμένος, ἀσημοκαμαρωτός,
ἀσημοκέντητος, ἀσημοκλειδωμένος, ἀσημοχτισμένος, ἀσημό-
χυτος κττ. 4) Μετὰ ρημάτων πρὸς δήλωσιν α) *Ὅτι
γίνεται τι δι' ἀργύρου, οἶον: ἀσημοδένω, ἀσημοκαπνίζω,
ἀσημοστολίζω κττ. β) *Ὅτι ὁμοιάζει πρὸς τὸν ἀργυρον,
οἶον: ἀσημοβροντῶ, ἀσημοφέγγω, ἀσημοφέρνω κττ.

ἀσημόβεργα ἢ, *Ἡπ. Πελοπν. (Λακων.) ἀσημό-
βιργα Θεσσ. (*Ὀλυμπ.) Στερελλ. (Παρνασσ.)

*Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσῆμι καὶ βέργα.

*Ἀργυρᾶ ράβδος ἐνθ' ἄν.: Τὰ παλαιὰ τὰ παλάτια εἶχαν
παράθυρα φραγμένα μ' ἀσημόβεργες *Ἡπ. || *Ἀσμ.

Νὰ τοὺν δείρουνι 'ς τὰ πόδια μ' ἀσημόβιργις,
νὰ τοὺν δείρουνι 'ς τὰ χέρια μὲ τριαντάφυλλα

*Ὀλυμπ.

Βέργα μου, ἀσημόβεργα, κυπαρισσοῦ φουντάνι,
νὰ ζήσ' οὐ βασιλέας μας κ' ἱμεῖς ἄς πάμ' κουρδάνι

Παρνασσ.

ἀσημοβεργεττάκι τό, Νάξ. (*Ἀπύρανθ.)

*Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσῆμι καὶ βεργέττα καὶ τῆς καταλ.
-άκι.

*Ἀργυροῦς δακτύλιος: *Ἀσμ.

*Ἀσημοβεργεττάκι μου, 'ύρου τριύρου τζένια,
μὲ τὴ γαρδιά μου σ' ἀγαπῶ, μόνο μὴν ἔχῃς ἔγνοια
(τζένια = διακοσμήσεις).

ἀσημοβέργινος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀσημοβέργενος Νίσυρ.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσημόβεργα καὶ τῆς καταλ. -ινος.

*Ὁ ἐξ ἀργυρῶν ραβδίων κατεσκευασμένος: *Ἀσμ.

*Ἀσημοβέργενο κλονβὶ μου κάμαν νὰ καθίσω
νὰ μὴ συναπαντιεῖσθε γιὰ νὰ σὲ λησμονήσω.

ἀσημόβολο τό, ἀμάρτ. ἀσ'μόβολου Στερελλ. (Ναύ-
πακτ.)

*Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσῆμι καὶ βόλι.

*Ἀργυρᾶ σφαῖρα ὄπλου: Νὰ φκειᾶς ἓνα ἀσ'μόβολου νὰ
γιουμῆς τοῦ τ'φέκι σ'.

ἀσημοβουλλωμένος ἐπίθ. Νάξ. (*Ἀπύρανθ.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσῆμι καὶ τοῦ βουλλωμένος μετοχ.
τοῦ ρ. βουλλῶνω.

Σφραγισμένος μὲ ἀργυροῦν σφράγισμα: *Ἀσμ.

Γραφὴ σοῦ πέδω, μάθια μου, ἀσημοβουλλωμένη,
καὶ μὲ τὸ αἷμα τοῦ καρδιάς τὴν ἔχω καμωμένη.

ἀσημοβραχιολᾶτος ἐπίθ. Ζάκ.

*Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσῆμι καὶ βραχιόλι καὶ τῆς καταλ.
-ᾶτος.

*Ὁ ἔχων ἀργυροῦν βραχιόλιον: *Ἀσμ.

Τίνος εἶναι τὰ πρόβατα τ' ἀσημοκουδουνᾶτα,
τίνος εἶναι καὶ τὰ σκυλλιά τ' ἀσημοβραχιολᾶτα;

ἀσημοβροντῶ ΚΠαλαμ. Τραγοῦδ. πατρ. 29.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσῆμι καὶ τοῦ ρ. βροντῶ.

*Ἦχῳ ὡς ὁ ἀργυρος: Ποίημ.

Κ' ἐκεῖ π' ἀσημοβρόντησαν 'ς τὴ μέση τ' ἄρματα της
ἀντάμ' ἀσημοβρόντησεν ἀντρίκεια κ' ἡ καρδιά της.

ἀσημογάιτανο τό, *Ἡπ. — Λεξ. Δημητρ.

*Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσῆμι καὶ γαίτανο.

Τὸ ἐξ ἀργυροῦ νήματος πλεκτὸν κορδόνι.

ἀσημογάιτανος ἐπίθ. *Ἡπ. ἀσ'μουγάιτανους *Ἡπ.
(Ζαγόρ.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσημογάιτανο.

*Ὁ πεποικιλμένος μὲ κορδόνια ἐξ ἀργυρῶν νημάτων
ἐνθ' ἄν.: *Ἀσμ.

Φορεῖς φουστάνι λαχουρί, πανέμορφη κυρά μου,
καὶ σκούφιμα ἀσημογάιτανη καὶ σφάζεις τὴν καρδιά μου

*Ἡπ.

ἀσημογανωμένος ἐπίθ. Κρήτ.

*Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσῆμι καὶ τοῦ γανωμένος μετοχ. τοῦ
ρ. γανῶνω.

*Ἐπηργυρωμένος, ἐπάργυρος: *Ἀσμ.

Γιὰ ἰδεῖς κουδούνια τὰ φοροῦν ἀσημογανωμένα.

